

Καὶ Κορδενάτων ἔξωθιν περιγκήρης χορὸς
τὸ τέλος ἐγκωμίαζε νηστεῖς ἵππαρτου,
Κορδενάρος δὲ Βασιλεὺς φωνῆσεν ποθερός,
Κορδενάρος καὶ δὲ Τσάρεβίτες ἀπὸ τὴν κάμαρά του.

Κορδενάρος ἀνέκραξε καὶ δὲ γένος Κωνσταντίνος,
Κορδενάρος ἐθόποι καὶ τῆς Αὐλῆς τὸ σμήνος,
Κόρδεναν καὶ τὴν Πριγκήπους μεθ' ὅλων τῶν Πριγκήπων,
δύπταν καὶ τὴν Βασιλισσαν τὸν Θεδωρῆ Κυρίων
καὶ λέγει Κορδενάρορος, μᾶς μίστ' ἀπὸ τὸν κῆπον
σκούζει Κορδενάρομπρος καὶ τὸ γυροῦ παγγόνι.

'Ο Θεδωρῆς 'στ' 'Ανάκτορο... βαρεῖτε τὰ βιολιά...
ώ! τί τουρή καὶ τὶ τροφή τοῦ νοῦ καὶ τὴς παρκής...
ώς ἔξω τὸν συνάδεσμον καὶ δὲ Μάνη τοῦ Βασιλεῦ
Κορδενοκαλευμπράρες γαυγίζων διαρκῶς.

'Ο Θεδωρῆς 'στην Κηφισσίδα γιὰ 'Λίγο ζευκὶ καὶ δροσιά.'

Μετὰ τὴν πολυθρύλλητον ὑπόδοχην ἔκεινην
δὲ Θεδωρῆς μονολογεῖ μὲν ἀνέκρεφτον γαλάνην.

«Οὐρανὸς γαλανὸς ἀπὸ πάνω,
ἀνθεμένο τὸ κάθε κλεδῖ,
συντροφίᾳ μεν τάπιόν το πάλαν
τὸ Κορδενὶ καὶ αὐτὸν κελαῖδει.

Μὲ φωνὴν ὡς ἴκι βάθους στεμάχων
ὅλη πάσις Κορδενὶ φωνάζει,
καὶ ἔνα πλήθος ἀκούων βαττράχων
κορδονεῖς κορδονεῖς νά κοδιῆ.

Φύσα, Βορειζ γλυκύτατε, Βορειζ τῆς Δεκελείας,
καὶ πνεύμα Βασιλείας,
φύσα, Βορειζ, νά σκορπιόθον μηχανοφόρων πνεύματα,
φύσα, τὸ σκύψουν δανεισταὶ στὸ Θεδωρῆ τὰ νευμάτα,
φύσα, Βορειζ μου, φύσης νά πάρουν τὰ πνύτα μου,
φύσα, Βορειζ, νά βροῦν βοσκὴ τὰ τόσα λαγκαριά μου.

Φύσα, Βορειζ, καὶ δρόσιτος κοριτσιάταμένο,
φύσα, Βορειζ, καὶ γόρτασε τὸν Μπάρμπα τὸν πυκνέον,
φύσα, Βορειζ μου, φύσης οἱ γείλη φλογερά
δὲ κύριος μου καὶ δὲ λαός νά μάθῃ τὴν ἀλλιθείαν,
φύσα καὶ πάρε μογρόν στὰ γαύρα σου πτερά
ώς δὲ Βορειζ θλότε τὸν νύμφην τὴν Θερετίκαν.

Φύσα, Βορειζ, νά μετωποῦν κατάξερα στελίχη,
φύσα, καὶ τὸ στρούγη αὐγάστες καὶ μετρημό δὲν δχει,
φύσα, Βορειζ, στὸ 'Ανάκτορα νά πάμε μέν ταυσύλι,
φύσα, νά κοκκινίσωμε σάν το κοκκινούσιλι,
φύσα, Βορειζ, νά χωρισθοῦν τὰ πρόβτα καὶ δρίφια,
φύσα, νά ἀφήση τους πιστούς η θίλιψις καὶ τὴν κατήφεια.

Φύσα καὶ γάιδειν γλυκά τῆς διπτορίας φάθορίταις μου,
φύσα μάς στὰ λουλούδια μου καὶ μάς στῆς μαργαρίταις μου,
νά τῆς μερήνω καὶ νά δῶ δὲν μέγαπτε τρόντι.

ἔκεινος δὲσοῦ μὲν ἐφράζεις περάμερα σάν σφράκια,
ἡ τάχατα καὶ σήμερα τοῦ καθόμει στὸ δάντι
σάν κατί πού τὸν ἐνοχλεῖ καὶ ὡς εἰδος φαροκόκκαλο.

Φύσα, καὶ τὸ Βούκου γέρχεις πετοῦν καὶ πελαργοί,
καὶ σί φίλοι πάνε καὶ ἐργούνται νά γίνουν ὑπουργοί,
δός μου καὶ ἰκενό, Μπάρμπα μου, μά δῶς μου καὶ αὐτό,
καὶ ἄγρια μεριόλες γάνυματα καὶ παῖδεια τὸν κρυφότο.

Μικροὶ μεγάλοι πληρωμὴν τῆς πιστεώς των θέλουν,
πάν νά μὲν εύρουν στὴν Κηφισσά, τοὺς λένε στὴν Λήψη
πάν στηγάδδον τοῦ Ζήνωνος, στὴν Κηφισσά τοὺς στέλλον
καὶ δός του πλέον σχόλια, μουρμουρότο καὶ γρίνα.

Μ' ὑποσχίεις καὶ μὲν ὁδύνας
μέσῳ Κηφισσάς καὶ 'Αθήνας
στέκω καὶ τους βροχώνια,
νά μὲν δύνω τους ἐμποδίζω,
νά τους βλέπω δὲν ποθῶ
ἴπειδη θά τσακωθῶ.

Φύσα, Βορειζ μου, φύσης εἰς ἀπλώσμενο Κορδόνι,
νά κελαῖδος ἡ περίκα, νά πη τὸ γελιδονί:
εὐρίτη, ξηπού 'ἄγκαλιζε μέσα στὸ καλοκαΐρι
Κουβέρνα πούν' εὔκολο σὰν νάπτε τειρλονίρι,
καὶ Κεντρικά χωρὶς ζευκὶ σάν περανού λαμόνια,
καὶ Βασιλία προσφιλή γημάτων τοιριμώνικα.

Φύσα, τὸ κάθε φύσημα νά τρώγω, νά τὸ πίνω,
καὶ ἔνας Βορειζ ἀποφυῶν καὶ ζεφυσῶν νά γίνω,
φύσα, Βορειζ, καὶ ἀπόδτασσε νά κάνω τὸν Φύσοκο,
φύσα λοιπόν, καὶ ἀπόστασα νά κοπνικῶ φρίσκο.

Καὶ καυμόδσαις ποικιλίαις, μὲν δὲλλοις λόγους ἀγγελίαις.

Ἄκματιπτος προεύντε, Δανήπηλ δ Σουριπέης,
ἄντη γνώστες ειρίεις καὶ μετρημένοις πολλής,
εἰς καιρούς περιωγημένοις ὕδρυτης Σγρόλαν μεγάλων,
μέγχ Παρθεναγγείων θά συστήσῃ κωφαλάλων,
σύμφωνα με τὴ Βόροπα τὰ συντάξα τὰ νέα,
ποῦ χρυσούς καρπούς περάρην καὶ βλαστήσατε γεννάζει.
Δι' αὐτὸν δικαίους ψάνουν θά ἀνακρουσώμεν καὶ ἐμεῖς
ὑπεράξιον ἐπαίνων καὶ πανδήμου συνδρόμου.

Λουτρά Κυλλήνης εἶχα, λουτρά Κυλλήνης πρώτης
γάλ φάρουγγας, γάλ λάρηγγας, γάλ βρόγγους, γάλ στομάχη,
πολιτισμός, ανθρωπομός, καθ' όλα τελεότητες,
καὶ ἔπειν τὸ Μαρίεμβολδ μπροστά των τύφλα νάχη.
Γυναίκα δές τὴν τσάντα μου καὶ τάνγκατάρρα ρούχα
νά τρέψει στὰ θυματουργά νά καλυψόσησε ριέρα...
αὐτά δὲν πρέπει πάλι λουτρά νά λέγωνται θεοτύχα,
ἄλλα τού πάλαι Σιλωάδη μὲν τά καλυψόθηρ.

Τὰ Δάκρυα Μαγδαληνῆς, πολύ κομψόν βιβλίον,
πίστιν καὶ πάθος καὶ αἰσθητικὸν ἐγκλισσόν...
Μικράς 'Ανατασόποιλος συνίγρψε καὶ τοῦτο
ἐν ἀρμονία σπίφων καὶ καλλιγλώσω πλούτῳ.